

PIGESPEJDERNE

Kontrol af prøver og duelighedstegn

Gennem det sidste år har spejderudvalget haft en undersøgelse i gang — dels med henblik på revision af prøvestoffet, dels for at konstatere om de mærker, der blev båret, faktisk svarede til de pågældende spejders dygtighed. Der er mange dygtige spejdere her i landet, men rapporter og indberetninger viser også, at der er alt for mange andenklassers 1. kl.-spejdere, „billige“ væbnersnore o. s. v. — og det synes man ikke svarer til det, der er meningen med vort prøvesystem. Det er en dygtiggørelse, vi arbejder på, ikke en ekstra farve- og metalpragt på uniformen.

Korpset arrangerer nu distriktsvis prøve- og duelighedstegn-kontrol — fra hver spejder skal vi have en opgørelse (se kuponen næstsiste side) over højeste prøve, væbner eller ridder, samt hvilke duelighedstegn hun har.

Kuponerne skal afleveres til tropsføreren inden 30. april 1962 — prøverne vil så blive arrangeret i løbet af maj måned med korpsets egne kontrollanter. Alle mærker tages før prøven af uniformen, og kun de, der gives „bestået“ for, udleveres igen. — Se i øvrigt kuponen næstsiste side.

**Giv Samspil
til jeres
forældre ...**

Nr. 3. April 1962

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps, Lundsg. 6, Kbh. Ø.
Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27,
København N.
Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, Kbh. S.
Postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen, Gilles-
ager 130, Hvidovre.
Kløverstof: Inge Larsen, H. C. Lumbyesgade 29,
København Ø.
Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

INDHOLD

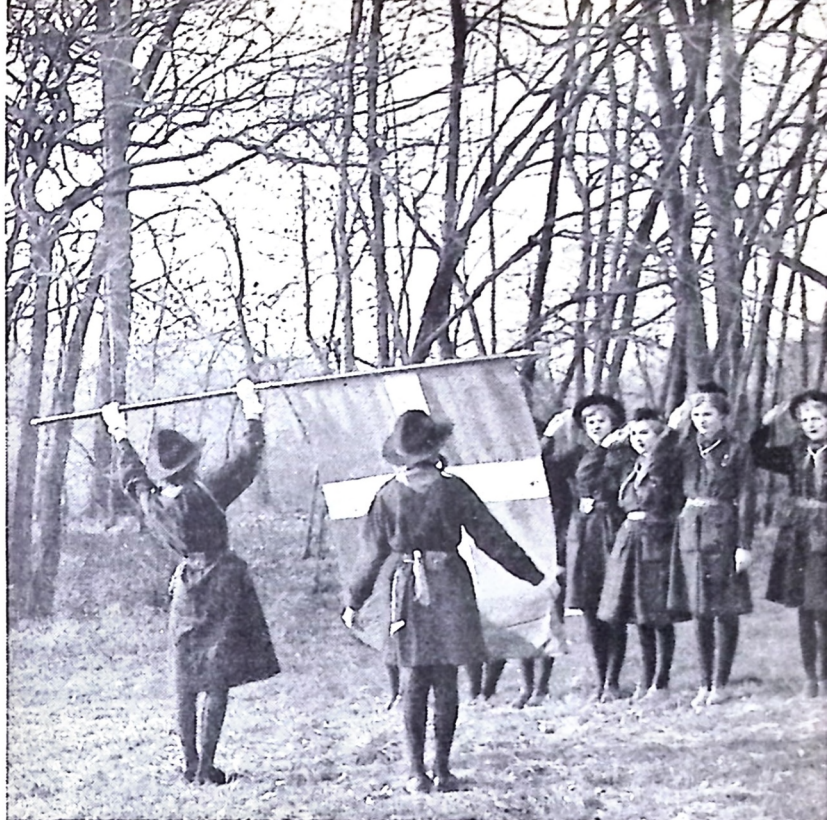
	Side
Kontrol af prøver og duelighedstegn	42
På min ære lover jeg	43
Hvordan reagerer Du, hvis du bliver vidne til et ulykkestilfælde	44
Nyt derude fra (Internationalt)	45
Postbox	45
Korpsets lejrpladser	46
BP = Bladpatrulje	48
Vibe	49
Hjælpen til u-landene	50
Seniorsiden: De fyra vindarnas läger	52
Resultatet af seniorkonkurrencen	52
Kløverarbejdet	53
Småtterier	54
Tinka	55
Stof for folk over 14:	
Er der noget, vi har glemt?	56
Det stod i avisen	56
Chance for store spejdere	56
Med „Gnisterne“ på vandrelejr	57
Rådsklippen	58
Frimærker	59
Kompas-pusleri	59

Kære spejdere!

Så er det igen ved at blive Sct. Georgsdag med alt hvad dertil hører, spejderoptagelse, hvide handsker, slag i trommerne og blå næser i forårsblæsten. Gid I må få en god dag og en festlig dag, en, der er værd at mindes.

For gamle spejdere går det nok ved Sct. Georgstider som ved nytår, at man spekulerer på, om man i året, der gik, var lidt mindre sladdervorn, lidt mere hjælpsom og helt igennem en lidt bedre spejder.

En lidt bedre spejder, ja, hvad skal vi nu forstå ved det? — Jeg havde den glæde i efterårsferien at møde Estelle Bernadotte, som kaldes Paki mellem spejdere, og det er da vist et indianernavn. Hun har været spejderchef i Sverige i mange år og senere formand for verdenskomiteen.

PÅ MIN ÆRE LOVER JEG...

men gider jeg også holde det?

teen, så hun ved nok, hvad hun taler om. Og hun gav sådan en god og klar definition på en spejder. Hun sagde det med disse få ord: „*En spejder ser, at der er et job, der skal gøres, og hun ved, at det er hende, der skal gøre det.*“

Jobbet kan være det at lægge mærke til, at der står to snavsede kopper på et køkkenbord, og de skal vaskes op og sættes til side. Det kan være den lille, gamle, trippende dame, vi alle kender, hende der står fortvivlet på fortovet og så gerne ville over på den anden side — men hvad med alle de biler, som er der, før man har set sig om? Det kan være nabokonen med det lille lyserøde barn, som vræler lidt meget, fordi det er lidt forkælet, og som lige skal passes, mens moderen går afsted med posen til Quick-vaskeriet.

Det kan blive sådan en slags udvidet pileleg at finde alle de job, der ligger og venter på at blive

gjort. Nogle ser dem vel med en krog af øjet, men håber, at andre også har set dem og føler sig nærmere til at få dem fra hånden. Og atter andre går gennem livet med skyklapper på og ser ingen verdens ting andet end deres egen næsetip og siger til sig selv de små grimme ord, der er værre end bandeord: *jeg gider ikke!*

De sidste er ikke spejdere, om de så betaler aldrig så meget kontingent i rette tid og har et medlemskort. Andet er der ikke at sige om den ting.

Mit ønske for jer på en blæsende forårsdag er dette: gid I må have de vågne øjne, der ser alle de mange små job, der skal gøres, og gid I må have gidelse til at få dem gjort!

Venlig hilsen.

Immerosi

Hvordan reagerer DU –

hvis du bliver vidne til et ulykkestilfælde?

Man ved aldrig, hvornår man bliver udsat for at skulle tage affære og hjælpe et medmenneske, der har været udsat for en ulykke. Derfor er det godt at vide besked med, hvordan man skal bære sig ad, så er der nemlig størst chance for, at man vælger at gøre det rigtige selv i en situation, hvor man bliver forskrækket over det, der er sket, eller det man ser.

Oftest skal der jo handles umådelig hurtigt, og i næsten alle tilfælde kan det koste den forulykkede smerter eller måske endda liv eller førlighed, hvis man vælger at gøre det forkerte, eller hvis man slet ikke gør noget.

Visse ulykker resulterer i, at åndedrættet standser hos den forulykkede, og dette bringer ham i den største livsfare. Et standset åndedræt medfører døden, dersom man ikke straks går i gang med genoplivningsforsøg. Disse forsøg består i, at man prøver at tilføre ilt til lungerne og dermed til blodet, indtil den forulykkede igen selv kan trække vejret.

Arsagerne til standset åndedræt kan være:

Kvælning („noget i den gale hals“).

Drukning.

Blødning og slim fra mundhulen (f. eks. efter færdselsulykker).

Sammenpresning af hals (kvælning).

Sammenpresning af brystkassen (ved nedstyrtning- eller færdselsulykker).

Skadelige luftarter. Chockvirkninger (f. eks. elektriske ulykker).

Symptomerne på standset vejtrækning er:

Den forulykkede er bevidstløs.

Pulsen kan ikke føles.

Brystkassen bevæger sig ikke, og der kan ikke konstateres luftpassage gennem næse eller mund.

Kunstigt åndedræt skal gives ved åndedrætsstandsning som følge af:

Drukning.

Kulilteforgiftning (garage- og køkkengas, røgforgiftning).

Elektriske ulykker.

Fremmedlegemer i luftvejene.

Hvilke metoder skal man bruge?

Holger Nielsens metode (den kender I bl. a. fra jeres håndbog) bruges mest, hvor den forulykkede er voksen eller halvvoksen.

Den nyere metode, indblæsningsmetoden, som vi her giver en beskrivelse af, er særlig anvendelig til mindre børn.

Uanset hvilken af de to metoder man vælger, er det vigtigt,

at man har befriet den forulykkede fra ulykkens årsag, at man har konstateret, om den forulykkede trækker vejret, eller om åndedrættet er standset,

at tilstanden er opstået på grund af ulykker, hvor det kan hjælpe at give kunstigt åndedræt,

at man har skaffet den forulykkede frie luftveje,

at man giver kunstigt åndedræt i en rolig og regelmæssig rytme,

at man fortsætter med kunstigt åndedræt, til der kommer liv i den forulykkede, eller til denne er kommet under kyndig hjælp, eller mindst 4–5 timer.

Indblæsningsmetoden

Indblæsning direkte i mund eller næse bliver i stigende grad anvendt ved genoplivning af skindøde. Mund-til-næse-metoden foretrækkes, medens mund-til-mund-metoden kun bør anvendes, hvis der findes blokade for passage gennem næsen.

Mund-til-næse-metoden:

1. *Læg den forulykkede på ryggen og knæl ved siden af hans hoved. Bøj hans hoved så langt bagover som muligt, hold med den ene hånd på issen og stot med den anden under nakken. Når en naturlig modstand mærkes, må hovedet ikke bøjes længere tilbage. Hovedet skal holdes i denne stilling under hele genoplivningen.*
2. *Flyt hånden fra nakken op under ofrets hage og luk hans mund. Pas på, at underlæben ikke kommer i klemme mellem tænderne.*
3. *Foretag samtidig selv en hurtig og dyb indånding.*
4. *Gab så højt som muligt og pres din åbne mund omkring ofrets næse. Blæs, til du ser hans brystkasse hæve sig. Kniber det at holde ofrets mund lukket med den hånd, der holder om hagen, så tag tommel- og pegefinger til hjælp og læg dem over munden.*
5. *Slip kontakten med ofrets næse. Træk selv vejret dybt, lad luften sive ud af den forulykkedes brystkasse, og når ofrets brystkasse har ophørt med at sænke sig, gentager du indblæsningen.*

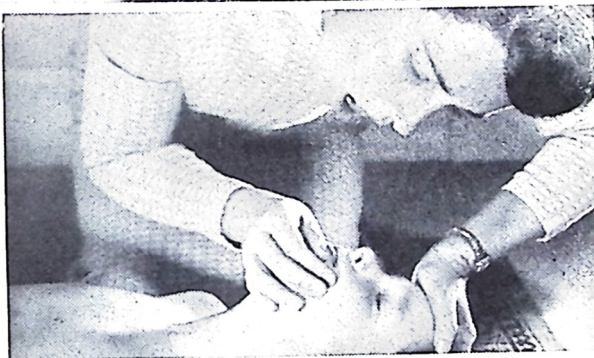
Giv de første 10 pust og udåndinger lige efter hinanden, og hvis ofret ikke skulle være kommet til sig selv og selv trækker vejret, fortsættes i et langsommere tempo, ca. 15 indblæsninger i minuttet.

1
Bøj den
forulykkedes
hoved langt
bagover

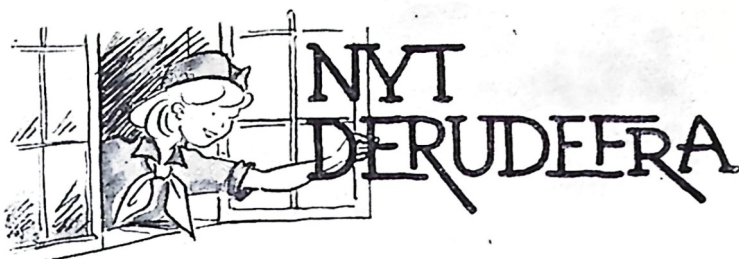
2
Luk
munden
på den
for-
ulykkede

3
Tag en
hurtig, dyb
indånding
med vidt
åben mund

4
Blæs
luften
gennem
den for-
ulykkedes
næse

5
Fjern
munden, så
den forulyk-
kede selv
kan ånde ud

Ved I mon ...?

Ved I, at der findes en international vandrepokal kaldet: Donald Ross Pokalen, som bliver uddelt til spejdere, der har vist ganske særligt initiativ, når det gjaldt hjælp-somhed og løsning af samfundsnyttige opgaver.

Her skal I høre, hvordan Serowe-spejdere fortjente den det sidste år:

Spejderne i Bechuanaland byggede „triner“ til byens borgere.

Hvad er Bechuanaland? Du må hellere tage Afrika-kortet frem; omtrent helt nede ved den sydlige del vil du finde Bechuanaland, der er et britisk protektorat.

I dette land ligger der en lille by, Serowe; den har 20.000 indbyggere, der alle bor i hytter eller små huse, men ... de har næsten ingen sanitære installationer!

Sidste år besluttede pigespejderne i byen at forsøge at afhjælpe denne mangel. Først skulle de samle penge sammen, og det gjorde de, som så mange andre spejdere gør det, ved at tage småjobs, give koncerter o. s. v. Men her hører også det almindelige ved aktionen op. For nu skulle de til selv at lave murstenene. De afrikanske myndigheder var så imponerede over spejdernes initiativ, at de tilbød dem gratis sand til murstensfabrikationen, men resten måtte de selv finde ud af.

Efter 6 måneders forløb stod der 4 fine nye triner til fri afbenyttelse for byens befolkning.

Er der noget at sige til, at Serowe-spejderne har fået tildelt den internationale spejderpokal, Walter Donald Ross Perpetual Trophy, for dette udmærkede, men ikke helt almindelige stykke arbejde, der løste et virkeligt problem for deres lille samfund.

G. S.

POSTBOX

Italien vil så gerne i forbindelse med os — I behøver ikke at kunne italiensk, for de skriver på engelsk, og i Belgien venter en 14-årig spejder stadig på brev — er der slet ingen, der kan fransk?

I skal huske altid at anføre det land, I vil i forbindelse med — det er ikke nok at skrive „på engelsk“, for på dette sprog skrives som bekendt bl. a. til spejdere i Holland, Canada, Australien, Amerika m. fl.

Hvem vil skrive til en sospejder i Canada (senior 20 år). en seniorspejder fra Italien og 3 spejdere fra USA på 12, 13 og 15 år? Også fra Mexico og Brasilien er det let at få adresser. Dog skal I stadig huske, at alt tager tid, men det skal nok komme.

Danske adresser er svære at skaffe. Her er en patrulje fra Lyngby, som gerne vil i forbindelse med en patrulje i Jylland. Hvem kommer først?

Tak til alle de spejdere, der sendte mig rare Thinking-day-hilsener.

Fromse

Har I planlagt, hvor I skal i lejr
til sommer?
Hvis I endnu ikke har fundet
det helt rigtige sted,
så var det
måske en idé at prøve en af
korpsets nye lejrpladser.
Her skal I høre lidt om lejr-
pladserne, de blev indkøbt
for de penge, I selv var med til
at skaffe gennem
jubilæumsåret i 1960.

←
Der er jo også den grøn-blå
lejrplads ved Silkeborg —
„Paradislejren“

KORPSETS LEJRPLADSER

Ved Vanned sø

Ved Vanned sø ca. 10 km vest for Thisted ligger den lejrplads, som korpset har købt af gårdejer G. Dybdal, „Tandrupgaard“. Lejrpladsen er på 3 tønder land og grænser på de to sider op til Vanned plantage. På den tredie side er der plantet én række pil og tre rækker græner, og om kort tid bliver den fjerde side også beplantet. Vi få således en dejlig lukket lejrplads med læ for alle vinde.

Der er ca. 200 m op til gården. Gårdejeren og hans familie er meget venlige og spejderinteresserede mennesker, og de leverer gerne både halm, kartofler, æg og mælk.

Fra lejrpladsen er der 10–15 m ned til søen, og der er godt at bade, da der er den dejligste sandbund.

Bag pladsen ligger Vanned plantage, der dækker et areal på 690 ha. Lidt mod vest går den over i Nystrup plantage, og denne strækker sig helt ud til Vesterhavet, til det lille fiskerleje Klitmøller. Denne strækning, der hele vejen går gennem plantagen, er på ca. 8 km og glimrende egnet til en heldagstur.

Man kan også vandre rundt om søen. Det er en tur på ca. 10 km. Hele vejen rundt har man den mest vidunderlige udsigt ud over søen med de store græner knejsende bagved.

Har man lyst til at se mere af omegnen, er der masser af muligheder. Thy er ikke for ingenting blevet kaldt for „Kæmpehøjenes Land“, der findes en mængde oldtidshøje og oldtidsminder. I det hele taget er naturen i alle ret-

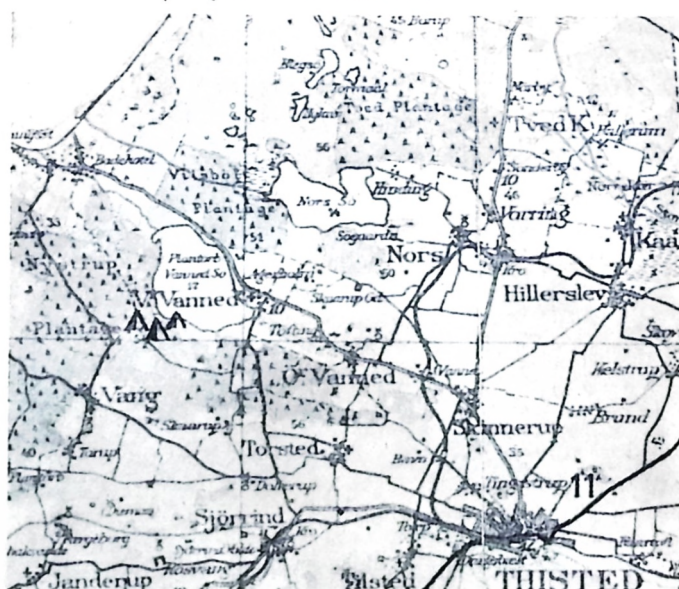
ninger fra lejrpladsen så smuk, som nogen spejder kan ønske sig den. Alene af den grund er lejrpladsen ved Vanned sø et besøg værd.

H. T.

Troldhøj

Omgivet af store skove og strand ligger Troldhøj på Als. Hvis nogen af jer, der læser dette, ikke har været på

↓ LEJRPLADS VED VANNED SØ

Als — og ikke véd, hvor Troldhøj ligger — ja, så er der kun ét at gøre: Kom herved og oplev Troldhøj, korpsets nye lejrplads på ældgammel, fredet jord.

Troldhøj er et ældre husmandssted, bestående af bygninger og ca. 12 tønder land. Det hele er ganske vist endnu i sin vorden, men til sommer skulle det stå klart til at modtage dem, der vil en tur herved. Der vil i huset blive indrettet toiletter, vaskerum og muligvis sovesale. Og markerne — ja, der kan stå mange telte på 12 tønder land.

Omgivelserne er helt ideelle for spejdere. Der er strand med dejligt friskt vand og store skove, hvor mange spændende ture kan arrangeres. Norreskoven, hvori Troldhøj ligger, er rig på mange minder både fra oldtid og nutid.

Troldhøj står og venter på jer — håber, at mange af jer vil komme og benytte både hus og lejrplads.

Troldhøj glæder sig til at se de mange blå, når de rigtig er i deres es — nemlig i sommerlejr på Troldhøj.

Rebild og Rold

I kender de to ord, og hvad forbinder I det med? Kender I det fra skolen, eller har I allerede hørt, at vi i korpset har fået en dejlig lejrplads i nærheden? Ja, den er så dejlig, at den næsten ikke kan beskrives, den må ses. Rold Skov er en meget afvekslende skov. Her ser man ranke bøge og stolte ege, høje, mørke graner side om side med lyse birke, og midt i det hele ligger kæmpehøje og små idylliske skovsøer. Der er et gammelt ord, der siger: „så gammelt som et træ i Rold“.

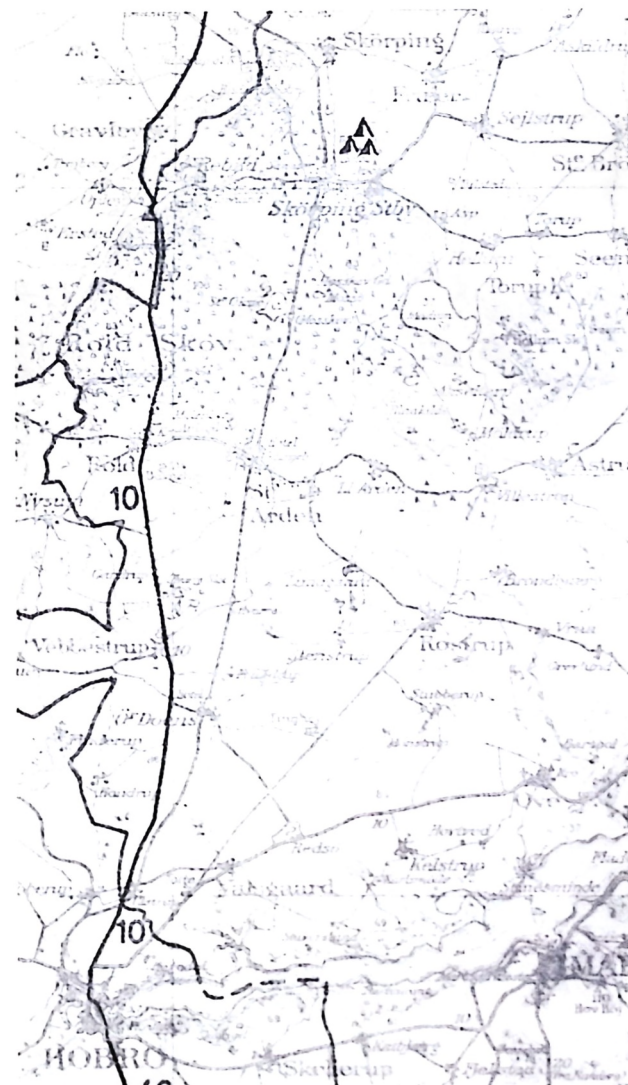
Skoven er rig på planter og dyreliv. Her ser man det lille egern hoppe fra gren til gren og adstadige kron-

horte spankulere af sted, og visse steder holder vildsvinene til. Ved Buderupholm vokser Frueskoen, og i Ravnkilde findes sjældne mikroskopiske dyr.

I skoven ligger et par søer, hvor der kan bades, St. Øksø og Madum Sø. Madum Sø er den største, og den har så klart og rent vand, at man skal helt ned til de blå søer for at finde noget lignende, og så er der mange kilder, og af dem er den mest kendte vel nok St. Blåkilde. En rask travetur vil bringe jer til Rebild Bakker med deres stor-slåede natur, og de fredede arealer ligger stadig, som da de i 1960 blev købt af dansk-amerikanere og overdraget til den danske stat. Ønsker man at komme på længere udflugter, kan man bl. a. komme til Tingbæk kalkminer.

Hanebakkeleiren venter mange spejdere i sommer. Skal I være blandt dem?

Tom

←
HANE-
BAKKE-
LEJREN

N

TROLDHØJ LEJRPLADS

1:200.000

BP = Bladpatrulje

Udstilling fra Philippinerne

INTERNATIONAL UDSSTILLING PÅ FREDERIKSBERG

I begyndelsen af februar havde patruljeførerne i Frederiksbergs distrikt en konkurrence, der gik ud på at lave en international udstilling. Der var lagt et stort arbejde i alle udstillingerne, der skulle fortælle så meget som muligt om det valgte land, bl. a. næringsveje, ind- og udførsel; der skulle være en plakat, en dukke i spejderuniform og smagsprøver på landets mad. Desuden skulle der laves en underholdning, der fortalte om landet.

Distrikternes internationale medarbejdere og den internationale patrulje i København var de heldige, der fik lov til at bedømme disse udstillinger, der omfattede Frankrig, Holland, Finland, Schweiz og Philippinerne.

Frankrig vandt, de havde bl. a. lavet flamberede pandekager — lyder det ikke dejligt?

G. S.

Nyt fra BP'erne!

Siden sidst har jeg spurgt nogle af BP'erne om deres Thinking-day-traditioner. Først får „Gemsen“, 2. Thisted, ordet:

„Nu vil vi fortælle lidt om Thinking-day-traditionerne i vores trop. Vi holder Thinking-day sammen med 1. Thisted, og for at grønne og blå ikke skal sidde og tænke på hinanden i hver sin ende af byen, plejer vi at være samlet

i Missionshuset. Vi begynder gerne med „Our way is clear“, derefter ser vi sommetider en international spejderfilm, eller også fortæller en af korpsets førere os om det internationale arbejde — et år var det f. eks. Fromse. Ligeledes er der altid arrangeret en eller anden fiks måde, hvorpå 10-ørerne bliver afleveret. Sidste år forestillede vi os, at vi rejste hele jorden rundt. Når vi kom til et land, sang vi en sang, der passede til det pågældende land, og nogle af spejderne var klædt ud som indfødte. Derefter opførte nogle grønne og blå spejdere et stykke om det internationale sammenhold, og til sidst gik et medlem fra hver patrulje op med en plakat, der forestillede noget fra alle verdens lande, mens de samtidig afleverede patruljens 10-ører.“

Og så til København, og „Spirerne“, 1. Absalon, fortæller:

„Vi plejer at mødes i spejderstuen kl. 19 som til et almindeligt tropsmøde. Vi starter som sædvanligt med trops-sangen, hvorefter årstjerner, duelighedstegn o. l. uddeles. Så begynder underholdningen. Hver patrulje skal underholde i ca. 10–15 minutter med noget internationalt. Sidste år fik vi i forvejen besked på at vælge et land og fortælle om dette og dets spejdere. Vi valgte England og fortalte om „Our Ark“, hvordan der bliver holdt spejdermoder og om deres jubilæumslejr i 1960; de andre patruljer fortalte om Schweiz, Mexico og Skandinavien.

(NB. „Spirerne“ havde friskt Englands-stof, fordi de til patruljens fødselsdag havde inviteret nogle engelske spejdere, der netop gæstede Spejderhuset.)

I år skal vi opføre et mexicansk spejderspil og en gammel spejderdans. Når alle patruljer har underholdt, sætter hver spejder et lys i et treklover, som ligger på gulvet. Så slutter vi kreds, og alle holder i et langt tov. Herpå hænger en kasse, hvori vi lægger en 10-øre for hvert spejderår. Mens kassen går rundt, nynner vi „Spejderbror“. Så taler vores tropsfører om, hvorfor vi holder Thinking-day — og vi synger „Our way is clear“.

Får I ikke skrivekløe ved at læse, hvad andre patruljer fortæller, og var det ikke en idé selv at blive BP? Kom I ikke til at tænke på noget, I lavede eller havde oplevet, som det kunne være sjovt at fortælle alle landets andre spejdere om? Lad mig høre fra jer — og stof med tegninger eller fotografier er ekstra velkomment.

Til slut et par gode råd til nuværende og kommende Blad-Patruljer:

Husk, at „nyheder“ helst ikke må være for gamle.

Husk nemlig, at stof, der skal i et bestemt blad, skal være hos redaktøren 40 dage, forinden bladet udkommer.

Husk dog også, at en frisk nyhed — på ca. 10 linier — har en chance for at nå med — puttet ind — hvis den er fremme mindst 14 dage for.

Husk, at enhver form for illustration liver op.

Husk at få alle oplysninger med: hvem gjorde hvad, hvornår og hvor.

Husk at skrive tydeligt (navne i blokbogstaver, hvis I ikke bruger skrivemaskine) og kun på den ene side af papiret.

Husk, at indsendt stof (både tekst, tegning og foto) må være mærket med tydeligt navn og adresse.

Husk, at jeg er vældig glad for at have jer som medarbejdere!

Mange hilsener fra

Redaktøren

Fortsat fortælling af Kat.

De andre var på vej op ad bakken, da Vibe kom ud af køkkenet.

Dorthe havde fået så travlt, da Lis troskyldigt havde spurgt, om man godt kunne lade ilden sådan brænde alene, når man gik fra den.

— Nu kommer jeg, råbte Vibe, men gjorde ikke forsøg på at indhente dem. Hun var så opfyldt af sin oplevelse, at hun ikke syntes, hun kunne tale med de andre lige nu, slet ikke, når hun ikke måtte sige noget om det, hun havde set. Hun så hele tiden for sig drengen med det magre og blege ansigt og de mærkelige øjne. Hvordan mon det føltes at være så sulten, at man måtte bryde ind af vinduet hos fremmede mennesker for at finde mad? Hvis han nu bare kunne være kommet med Vibe hjem, så kunne han få masser af dejlig mad, få bad og komme i en ren seng — men måske brød han sig slet ikke om at blive vasket og komme i en ren seng, tænkte Vibe, og huskede, at hun havde læst om en dreng i Amerika, der slet ikke brød sig om at bo inde i et pænt hus, fordi han altid havde boet rundt om i tomme skure, udhuse og stalde — måske var Poul sådan en. Men nej, sådan var der nok ingen børn, der fik lov at leve i Danmark. Forresten troede Vibe heller ikke, hendes mor ville synes om, hvis Vibe tog Poul med hjem. Men hvad skulle hun så gøre? Hvis nu politiet kom, og arresterede Poul, fordi han havde brudt ind i kælderen og stjålet mad. Måske havde han også stjålet penge?? Nej, det havde han nok ikke gjort. Vibe tænkte, at hun skulle have givet Poul de to kroner, hun havde fået af far i går, måske kunne han få brug for dem, men hvordan skulle hun nu få givet ham dem?

Hun kunne jo skrive et brev til ham, pakke pengene ind i papiret og kaste det ned til ham gennem kældervinduet — hvorfor havde hun nu ikke tænkt på at lade ham beholde noget af maden? — Kunne hun i det hele taget komme til at give ham noget, uden at de andre nu opdagede det? Hun kunne måske også kaste en plastikpose med noget ned gennem vinduet.

Alt imens hun lagde planer og kasserede dem igen, havde hendes ben helt automatisk arbejdet sig op ad bakken, og hun stod ganske overrasket og

rådvild og så på de andre, der baksede med bålet, der næsten var gået ud.

— Hej Vibe, er du ikke rigtig vågen? råbte Lis, — du ser ud, som om du var faldet ned fra månen! Dorthe foreslog hende at lægge poserne fra sig og hjælpe dem med at brække grenene i stykker, så de kunne få lidt mere brænde til bålet. Vibe gav sig til at brække grene, mens hun tænkte, så det knagede.

Bare hun kunne have talt med nogen om, hvad hun skulle gøre, men hun havde jo svoret ikke at sige noget til et eneste menneske. Dorthe og Lis talte stadig sammen, hun syntes, Lis spurgte og spurgte, men var bare glad for, at de lod hende være i fred.

Lidt efter kom nogle af kammeraterne til syne, de var på vej op ad bakken, og slæbte på alle deres ting. Der var en næsten overvældende begejstring over at finde morgenmaden så godt som færdig, og glæden over solskinet og sulten, der ligestraks skulle stilles, fik alle tunger voldsomt på gлед. — Groden er ikke helt færdig, der er lige tid til at blive vasket, sagde Dorthe, bare se at komme igang, frem med sæbe og tandborster, I har godt af at blive lidt vågne. Mere og mindre begejstrede gik de i gang med morgen-toilettet, mens Vibe stadig stod og brækkede pinde i alt for små stykker. — Vibe, du er da ikke vasket, er du? Vibe tog sig voldsomt sammen, så blev hun pludselig helt nærværende. — Nej, jeg har jo slet ikke fået mine sager med mig, dem må jeg hellere lobe ned efter! Før nogen kunne protestere, var hun i løb ned ad bakken til gården.

Hun skyndte sig op på loftet for at finde sine ting. Det var svært at se noget som helst deroppe, der var dunkelt og virkede helt mørkt, da hun kom ind fra det klare dagslys. Det lykkedes hende dog at finde frem til rygsækken. Hun rodede efter sin pung. Der var den. Hun fandt også en lommebog, en blyant, og huskede både toiletsager og håndklædet. Hun fandt tokronen frem og gik hen til loftslugen for at skrive brevet. Hun rev et blad ud af lommebogen og tænkte sig om et øjeblik. Så skrev hun: Til Poul fra Vibe, — men kom så i tanker om, at han ikke vidste, hvem hun var, så hun krøllede brevet sammen og skrev: Til Poul fra en ven. Hun pakkede tokronen ind i brevet og kravlede ned ad stigen.

Hun så sig om, der var ingen at se. Hun gik rundt om hjørnet — hen forbi køkkenet — der var kældervinduet, det stod ikke mere åbent! Hun overbeviste sig om, at der ikke var nogen, der så hende, så gik hun helt hen til vinduet. Hun bøjede sig ned og prøvede, om hun kunne få det op, men så nu, at det var haspet indvendigt fra!!! (fortsættes)

VI
får
rigeligt

DE
må
undvære

DETTE ER EN SAG OM LIV ELLER DØD

I U-landene vil af 100 børn
25–50 børn dø som spæde!

I Congo og Indien bliver mennesker
gennemsnitlig 32–38 år gamle!

I U-landene dør 30–40 millioner årligt
af sult og nød.

I Danmark dør der kun 2 spædbørn
af ca. 1000.

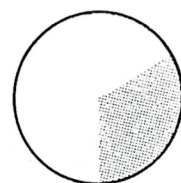
I Danmark er gennemsnitslevealderen
over 70 år.

I Danmark bliver mennesker stadig
større af vækst.

Forholdene i U-landene må forbedres, derfor må hver eneste én af os være med og yde vort bidrag i form af arbejde eller penge til U-landshjælpen.

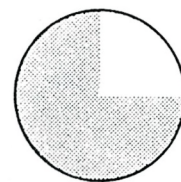
Har du ydet dit bidrag? ★ Ellers er det tid nu! ★ Vær aktivt med i U-landshjælpen!

☆ 50 ☆

Vi har en gæld at betale af på

til millioner af mennesker i U-landene
fordi

**1/3 af jordens befolkning spiser 3/4 af al mad i verden –
og du og jeg hører til den trediedel!!**

– mens 2/3 af alle mennesker lever i yderste nød.

Den første kop UNICEF-mælk...

Lidt om store indsamlinger

Da jeg var barn og lille spejder, horte vi ikke halvt så meget, som I hører om spedalskhed, om hunger, om u-lande. Vi havde heller ikke fjernsyn, og jeg synes ikke, radioen kunne skratte andet end danske programmer, det ved jeg nu ikke, – men vi havde ikke alle de muligheder, I har til med egne ører og øjne at følge med i alt det, der sker. Verden er på en måde blevet mindre, og grænser er ikke, hvad de var.

Gang på gang oplever vi allesammen, store og små, hvis vi da ellers har gaver til at opleve og medleve med, at store katastrofer ude i verden kommer os ved. Vi ved om dem, ser billeder af dem, mens de sker, og aldrig for i verdenshistorien har man derfor oplevet, at store dele af en befolkning samlede sig om at ville hjælpe mennesker i helt andre verdensdele, fordi de horte, at de var i nød. Jeg synes, det er en tanke, der giver sådan en slags balance i en verden, hvor man ellers skal høre så meget om krig, om opstand og racehad.

Med Spejderhjælpen er spejderne i Danmark med i hjælpearbejdet, og vi har set, hvordan de mange femkroner og tokroner rullede sammen til en bunke, der kunne udrette noget.

Men der er jo så megen anden nød end den spedalske syge, for netop i disse måneder læser vi om al den hjælp, der skal ydes u-landene, om lidt vil vi høre om hungeren i verden. Den uhyggelige hunger. „Jeg er så sulten, må jeg få en tyk mad?“ siger min søn og planter en albue i en klat smør på køkkenbordet, og han får sin „tykke“ mad. Ingen af jer er vant til, at nogen siger: jamen, hvor skal jeg skaffe dig en mad fra? I hører måske, at I kan vente den halve time, til der skal spises til middag, og den

braser allerede på panden. I kender til at komme skrupsultne hjem fra en søndagstur og til, at der måske kan blive sagt: Hov, stop, spis dog lidt pænt! Aldrig kommer I hjem til et tomt spisekammer, en tør gryde, til ingenting.

Hvordan mon det må være at komme hjem til ingenting, hvordan mon det føles at være den mor, der skal sige, at der er ingenting i dag, og der er ingen, der véd, hvor maden skal komme fra i morgen – eller i overmorgen...

Vi véd det ikke. Men vi aner det måske, når vi ser billederne af små pilmagre børn i laser, børn med gamle øjne.

Nej, dette her er ikke optakten til, at nu skal jeres patrulje finde på den helt store idé og indtjene mælk, mælk i brede spande. Kan I det, så er det godt, ja, så forstår vi hinanden godt og vel.

Men det er en anden bøn til jer. I jeres by, netop i jeres by, arrangeres der i dette forår et eller andet, som skal være med til at samle pengene ind til det vældige hjælpearbejde, de har brug for derude, vore brune, vore solbrunede, men hjælpeløse brodre og søstre. Nogle steder skal der vel rasles med bøsser, andre steder skal der steges æbleskiver og festes penge ind, de fleste steder sker der nok noget.

Og jeres skole – var det den, der først kom i gang?

Det, jeg beder jer om, er, at spejderne ikke mangler, ikke holder sig væk, når byen kalder, at I slutter op om hjælpearbejdet, går med ind i helheden, at I er spejdere. Slå lige op på side 43 og læs Sct. Georgsbrevet om jobbet, der ligger og venter på at blive gjort. Der er et job, der skal gøres, og det er dig, der skal gøre det.

Nok en hilsen fra

Annesofie

☆ 51 ☆

SENIORSIDE

„De fyra vindarnas läger“

*Hörer I til dem, der drømmer om en lejroplevelse
i et af de nordiske brødrelande?
Læs her om „De fyra vindarnas läger“ — lejren hvis
motto var: Den rette ånd — den rette kurs.*

Fra 19 forskellige lande samledes ca. 670 seniorer sidste år i juli i Joutsa i „De fyra vindarnas läger“. Lejren lå i et stort og dejligt sø- og skovdistrikt ca. 175 km nord for Helsingfors. Vi var i forvejen blevet delt i fire „vinde“ alt efter hovedinteresser, og „vindene“ var derefter delt i 6-7 „byer“, som hver havde deres eget program planlagt af en bychef og interessechef.

Vi danske, grønne og blå (20 ialt), blev fordelt i 2 „vinde“ og 4 „byer“. I „nordenvinden“ beskæftigede man sig især med vildmarksteknik, naturkendskab og orientering. En hike hørte med i „vildmændene“s program, og ude i den store vildmark sov vi i selvbygget bivuak og nød den lyse nat, alt imens et lille bål brændte det meste af natten tæt uden for. Tommerflådnings skulle også prøves, mens andre øvede sig i at padle en selvbygget båd.

„Naturfolket“ havde travlt fra den tidlige morgen, hvor de var ude at lytte til fuglestemmer. Senere på dagen samlede og bestemte de blomster og planter, eller de gik på jagt med net for at indfange forskellige insekter for at præservere dem, eller blot til en kortere iagttagelse i glas under gaze.

I „vestenvinden“ holdt forertræningen til, og der blev arbejdet flittigt med prøvestof, terrænlege, alt imens deres genboere, søspejderne, øvede sig i at ro, padle en kano, benytte hjælpemotor eller sejle med sejl både. De måtte være dygtige til vejriagttagelse, have godt kendskab til højer og søkort og kunne „slå glas“ og bruge knobene hurtigt og rigtigt. De må have lært en masse, for de gav en meget fin opvisning på soen en af de sidste dage. Lejrpladsen var meget stor, og det var sjældent, vi så noget til de andre „vinde“, men kom man forbi „østenvinden“, kunne man se stor flid med øvelser i førstehjælp og puslen med lejrarbejder. „Søndenvinden“ arbejdede især med dramatik, dans, leg og taleteknik. Fælles for hver „vind“ var flaghejsning, diskussioner i sproggrupper og et par lejrsmål. Men vi var jo mange, og mødtes alle til de store lejrsmål, hvor „de fyra vindarna“ gik som den røde tråd gennem hele programmet. Dygtige lejrsmålsledere fik os alle aktiviseret, der var både morskab og højtid, og det hele gik fint, trods sprogvanskelighederne.

Om søndagen var det besøgsdag, og der kom mange trods lange og besværlige rejser. Mange kom så tidligt, at de kunne være sammen med os under den fælles gudstjeneste i lejrkirken. Bag lejrkirken lå den store paradeplads, hvor de 19 landes flag vajede mellem høje, slanke fyrretræer, og nedenfor lå søen blank og stille, omkranset af skov. Ingen lejrplads kunne have en skønnere beliggenhed. På „torvet“, der var lejrens midtpunkt, havde man lejlighed til at kigge inden for i „Elefanten“, der var lejrens internationale udstillingstelt, og her var sandelig meget at se og lære. De forskellige lande præsenterede

Norge og Ceylon i nationaldrakter

også deres nationalitet ved lejrbalet og hjemme i tropene, hvor man tilberedte forskellige retter, som var typiske for ens land.

Desuden skulle vi på et eller andet tidspunkt underholde i lejren enten med sang, lege el. lign.

Der kunne fortælles meget endnu om gode og glade oplevelser blandt kammerater. Selv om det ikke var muligt at lære alle at kende, tror jeg, vi alle følte glæden ved at være sammen i bevidstheden om, at vi er mange, der trods forskelligheder har de samme ønsker og fornemmer ideen i spejderarbejdet.

Da lejren var forbi, spredtes vi til mange egne af Finland for at nyde en uges gæstfrihed i private hjem eller i hytter. Da vi atter mødtes inden hjemrejsen, var der meget at høre om og fortælle, men det var tydeligt, at det, som havde betydet mest for os alle, var den meget store gæstfrihed og hjælpsomhed, vi havde mødt alle vegne. „De fyra vindarnas läger“ var slut, men de venskabsbånd, som blev knyttet, kan ikke brydes.

Gulle

Seniorkonkurrencen

Dette års konkurrence er nu afsluttet.

Som en følge af forlængelsen af afleveringsfristen for besvarelserne foreligger resultaterne fra de to sidste opgaver først nu.

Anden del, som omfattede udarbejdelse af en pjece om et andet ungdomskorps, blev vundet af *seniorgruppen „KÆDEN“, Vordingborg.*

Tredie del, fremstilling af et forklæde under anvendelse af stoftryk eller stofmaling, blev vundet af *„STENGÅRDEN“s seniorgruppe, Gladsaxe division.*

Konkurrencens hovedpræmie, et gavekort på kr. 50,—, for bedste samlede resultat blev ligeledes vundet af *„STENGÅRDEN“s seniorgruppe.*

Vi ønsker de vindende grupper til lykke og takker samtidigt alle deltagerne for de gennemgående gode besvarelser.

Seniorudvalget

KLØVERARBEJDET

Til dem, der har følelsen af, at naturens verden indeholder skønhed, vil jeg sige: Dyrk denne følelse og plej den på hver måde, du kan. Betragt årstiderne, forårets glæder, sommerens pragt, efterårets solnedgangsfarver, vintertræernes sarte og yndefulde nogenhed, skønheden i lyset og vandet. Når vi ejer følelsen for al den skønhed, ejer vi en perle af stor værdi.

Det gælder bare om at bruge fantasien

Kastelstroppen (døve piger) har haft et sjovt tropsmøde. Tropsforeneren kunne ikke komme, fordi hendes lillebitte piges fødselsdag skulle fejres, men mode skulle der være — Altså blev der udfærdiget et dokument med et herligt billede af fødselsdagsbarnet, og heri stod sådan noget som:

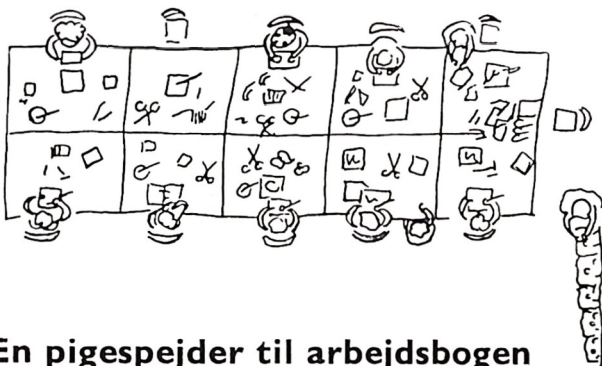
„Min mor kan ikke komme i dag, fordi det er min fødselsdag. Når jeg bliver stor, skal jeg også være spejder, men jeg vil gerne lære noget, inden jeg skal være spejder. Vil I ikke nok lave en fin bog til mig, med billeder af noget af det, I lærer som spejdere, morse, lov, løfte, hvordan et telt ser ud, om et mode eller en tur.“

Dokumentet blev læst op, og så gik spejderne i gang, og der blev lavet en meget fin bog med en tillykke-forside, og i bogen var der en side fra hver spejder med fine tegninger, med knob, med billeder.

En af tegningerne skal med her, men hvilken? De var så gode og morsomme allesammen, så det er meget svært at bestemme sig, men så kan det jo blive den, hvor spejderne sidder ved mødet og laver bogen. I kan nok se, at en af spejderne er gået hen for at vaske hænder.

Modet var en stor succes.

En tilskuer

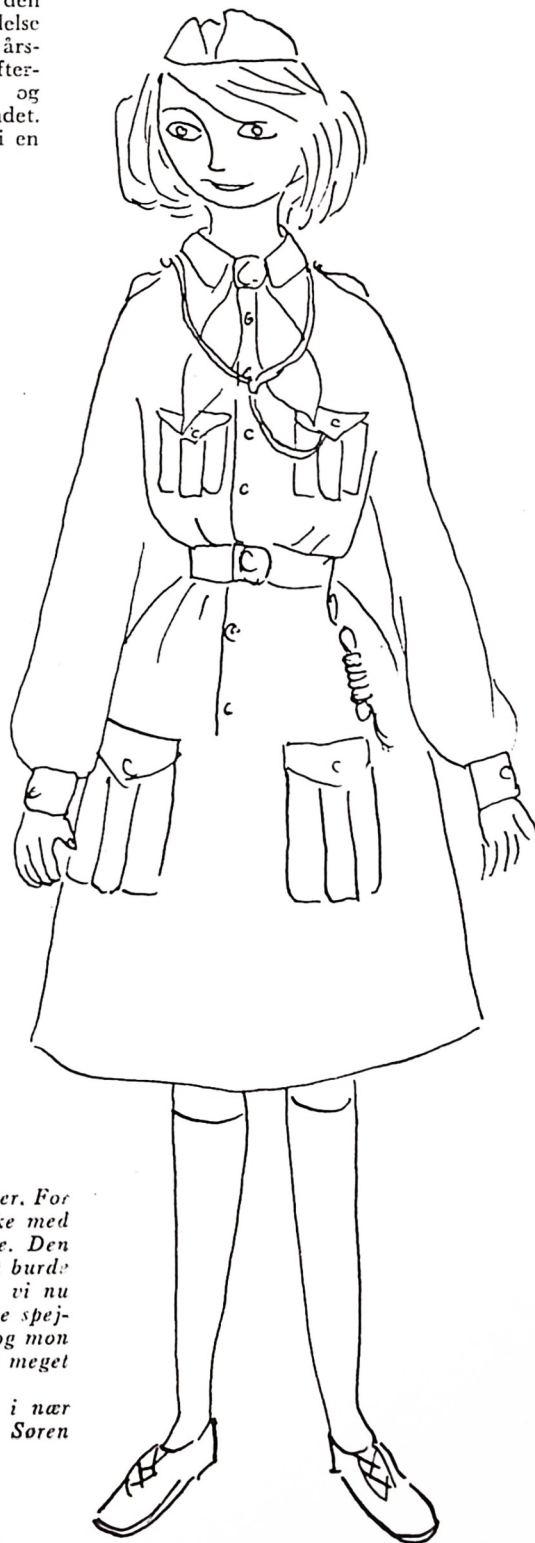

En pigespejder til arbejdsbogen

Så har Månetroppen truffet det svære valg mellem de indsendte tegninger. For det har været svært. — Uniformen skulle jo være reglementeret og ikke med for mange småting, der ville gøre den lidt omstændelig at farvelægge. Den skulle også helst have hue på, da vi ikke bruger hat i Månetroppen (det burde jeg have skrevet på ønskesedlen, men det svipsede altså). Men skulle vi nu vælge en, der gjorde honnor? — skulle vi vælge den lille sjove fregnede spejder? — eller skulle vi vælge den mest pin-uppede? — Valget er truffet, og mon I, der sendte tegninger ind, ikke godt kan se, at den udvalgte kommer meget nær vort ønske?

Men i alle tilfælde, tak for hjælpen, og I hører nærmere fra os i nær fremtid.

Søren

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af fire glade bladlus

I dag vil jeg prøve
at følge vejen opad,
at holde mit ansigt mod lyset,
at tænke gode tanker, idet jeg går ad
min vej,
at gøre det, jeg ved er rigtigt.
Jeg vil se efter blomsterne langs
vejkanten, og
jeg vil prøve at lyse på en andens vej
på denne dag,
mens jeg vandrør min vej fremad.

☆ ☆ ☆

ET EVENTYR

For mange år siden levede en indianerstamme ved foden af et højt bjerg i Amerika. Sagnet fortæller, at deres høvding ville prøve indianernes karakterstyrke. En dag samlede han drenge i stammen og sagde til dem: *I morgen, når solen står op, skal I bestige bjerget, som rejser sig foran jer. Der er intet bestemt mål for, hvor højt I skal klatre op, eller hvor længe I skal være væk, jeg siger bare, I skal se at komme opad. Fra det sted, I vælger jer som mål og afslutning for jeres opstigning, skal I bringe et eller andet levende med jer tilbage!*

Næste dag ved solopgang gav drenge sig ivrigt på vej. Timerne gik. Indianerhøvdingen sad ensom og ventede.

Hen på eftermiddagen kom den første flok drenge tilbage. Tøvende rakte de høvdingen bladene af én og samme blomst. *Hvad ser jeg, råbte høvdingen. I har jo slet ikke prøvet at komme op, denne blomst vokser ved bjergets fod!*

Ved solnedgang kom nogle andre tilbage, og de bragte grene af bomuldsbusken med sig. Høvdingen så tankefuldt på dem. *I har dog klatret lidt!*

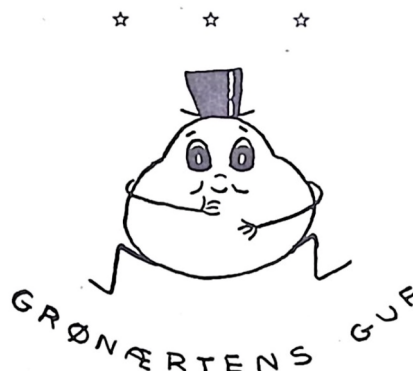
Noget senere kom to drenge med grenene fra et cedertræ. *Åh, sagde høvdingen, I har klatret, men kom kun halvvæjs op ad bjergskrånningen, for dér vokser cedertræet. Hvorfor vendte I så hurtigt tilbage?*

Da stjernerne lyste på himlen, kom atter to. De var trætte og bragte små forkroblede grene med sig. *I har gjort ret, sagde høvdingen, I nåede til de store klipper, hvor disse vokser.*

Men høvdingen vidste, at der stadig manglede én dreng. Det var mørkt og koldt. Natten gik. Ved solopgang kom denne sidste. Hans ansigt strålede og lyste. *Jeg har slet ingenting med tilbage, der voksede nemlig ingenting på toppen af bjerget, men jeg så noget vidunderligt! Jeg så bag bjerget det store blå glitrende hav! – Jeg vidste det! råbte høvdingen. Jeg så det på dit ansigt, det spiller ingen rolle, at du ikke har noget i hænderne, thi inden i dig selv vil du altid bære dette eventyr, synet af det store, glitrende hav.*

Det var da et mærkeligt eventyr at skrive i „Pigespejderen“, vil du måske sige! Men det er jo netop sådan her i livet, at det, vi får, svarer til det, vi selv sætter ind. Vi kan sagtens nøjes med de små blomster, der vokser ved bjergets fod, men det står os frit for, om vi vil klatre højere op. Belønningen for udholdenhed og mod bliver måske et eventyr, som ingen kan tage fra os.

Inden du aner det, står sommeren for døren, eventyret venter dem, der vil være med. Du og din patrulje har alle chancer for at finde eventyret på de lejre og ture, der venter jer i tiden fremover. Held og lykke med mange og lange klatreture.

Nu er det jo moderne, at alt skal være mejerigtigt – så denne gang får I en fordanskning af den amerikanske

Banana Milk Shake:

- 1 fuldmoden banen
- 1 dl kold mælk
- 1 vaniljeis (uden pinden)

Bananen moses i en skål og piskes, til den er blød og creme-agtig. – Bland mælk og is i – pisk lidt mere og hæld det hele op i et koldt glas, hvis du er meget lækkerstult, ellers er der til to.

☆ ☆ ☆

IDÉ TIL DIT VÆRELSE

Lav en opslagstavle, det ser både sjovt og hyggeligt ud, og så er det også vældig praktisk. Du skal have et aflangt stykke pap eller endnu bedre en tynd træplade. Pladen betrækkes med groftvævet lærred i en stærk farve – helst ensfarvet – og hænges op ved hjælp af et par tykke, hvide,

snoede bånd. Det er meget hurtigt og nemt. På denne kan du anbringe perlekæder, billeder, skema, kalender, tropsprogram, maskotter, souvenirs etc., ja, lige hvad du har lyst til. — Prov det!!!

KNIBER DET MED AT LÆRE MORSEALFABETET?

Køb for 25 øre flækærter hos købmanden og øv dig på bordet eller gulvet, een ært = prik, to ærter = streg, husk mellemrum mellem bogstaverne. Du kan også lime alfabetet ind i en bog, men sjovest er der at lægge lange meldinger op til hinanden, to og to (evt. ved hjælp af bogen), og så bytte om og prøve at tyde meldingen — det giver god øvelse.

VED DU

at verdenspigespjederchefen, Lady Baden-Powell, var temmelig syg i efteråret. Vi kan fortælle, at hun nu har det godt igen og er på vej rundt i Nordamerika på sin afbrudte rundrejse.

ER DET HØFLIGHED ELLER FEDTERI?

Læs lige dette hjertesuk fra en ung fører, der for en kort tid hjalp i en fremmed, førerløs trop.

Da vi kom hjem efter vor weekend, var der kun én eneste (en patruljefører), der kom og sagde: „Tak for i dag!“ Det var jeg lidt skuffet over, for fra min gamle trop var jeg vant til, at ingen gik, før man havde sagt farvel og tak for i dag. Man sagde tak til sin fører, som holdt øje med, om vi også huskede vor assistent og patruljefører. Det tog lang tid, for vi var over 50, men selv om tropsføreren vidste, at vi havde moret os og var glade for turen, slap ingen, for det var et spørgsmål om at vænne sig til høflighed.

Da jeg omtalte jeres manglende høflighed til en anden fører, bemærkede hun ganske roligt: „Nå ja, men det gør de jo aldrig. De tænker slet ikke over det.“

Det blev jeg endnu mere skuffet over at høre, for jeg havde tænkt mig, at store spejdere for det første kunne bruge hjernen selv, det er ikke meningen, I skal have besked om at gøre de mest selvfølgelige ting. Tænk jer om og vis initiativ — bliv selvstændige. For det andet er høflighed den 5. paragraf i spejderloven. For det tredje må ingen slå sig til ro med, at sådan er det nu engang, men hele tiden søge at rette fejl — sine egne — og deres, for hvem man føler et ansvar.

Jeg ved godt, det i jeres alder undertiden godt kan være svært at skelne helt mellem høflighed og fedteri. Men tænk over, at høflighed er en spontan og hjælpsom handling, medens fedteri er en beregnet gestus, der helst skulle give den, der fedter, en fordel.

Altså i fremtiden tænker I selv.

(Fra et tropsblad)

VEJRVISDOM FRA „SCOUTING FOR BOYS“

Hvordan bliver vejret i dag og i morgen?

Rød solnedgang — godt vejr

Rød solopgang — regnvejr

Gul solnedgang — blæsevejr

Lysegul solnedgang — regnvejr

Morgendug og tåge — fint vejr

Lav solopgang — fint vejr

Høj solopgang — blæsevejr

(høj solopgang vil sige, at solen står op over en skybanke højt over horisonten)

Skyer m. udflydende omrids — fint vejr

Skyer m. skarpe omrids — vind

Tegneren Thora Trilles Tinka-Tegneserie

Stof for folk over fjorten:

Er der noget, vi har glemt?

Svar til Emmy fra en tropsmedhjælper

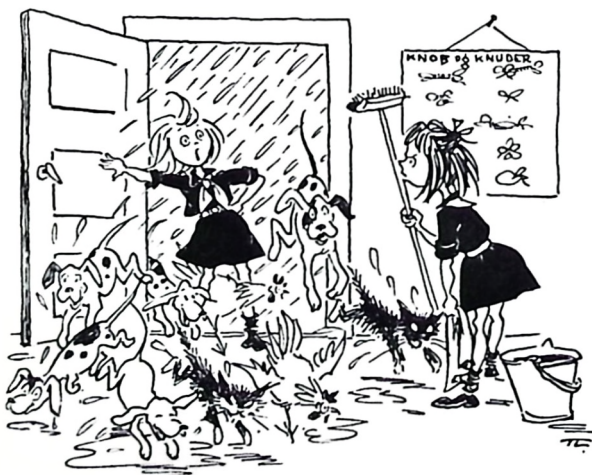
Emmy Houby spriver, at spejderbevægelsen først og fremmest er en børneleg, hvor man erhverver kundskaber og færdigheder samtidig med, at man udvikler sine karakteregenskaber — det er rigtig, men bør man ikke finde en måde, hvorpå man kan fortsætte denne udvikling af karakteregenskaber udover barnealder og -leg. En 14-16-årig får i sit patruljearbejde rigeligt stillet sit behov for leg — derfor vil det kun virke ekstra tiltrækkende, hvis man får noget usædvanligt på programmet. Mange PF'ere melder sig ud, fordi de kun har patruljearbejdet, og det er ikke nok. I patruljen er det *hende*, der skal arbejde med de mindre, men hun trænger samtidig til selv at blive arbejdet med. Jeg tror, at tropsføreren har sin hovedopgave her. Hvis hun ikke giver sine måske lidt spejdertrætte førere og assistenter andet end rent og skært spejderarbejde, vil lysten i mange tilfælde forsvinde, men hvis hun får inddraget *andre ting*, og her først og fremmest det af Jebbe omtalte *samfundsborgerkab*, vil det stimulere interessen. Jeg tror, at det er tropsførerne, der må gøre en indsats. Selvfølgelig vil der stadig være mange, der falder fra, men et udvidet arbejdsfelt vil uvilkårligt kalde fleres interesse. Og dermed bliver det ikke en krampagtig holden på pigerne, men et forsøg på at give dem en større mulighed for at dyrke deres evner og for at udvikle sig til de individualister, vort samfund i dag har brug for.

Med spejderhilsen!

Jumbo, tropsmedhjælper

Hej!

et ikke på tide at
fikske uniformen op

VÆR SÅ GOD, HER ER EN DEJLIG LEJRPLADS
PÅ SAMSØ, I MÅ LÅNE!

Red Barnet siger tak til spejderne ved at låne korpserne en dejlig lejrplads på Nord-Samsø.

Grunden ved Issehoved er en af de skønneste på Samsø, og den er fredet. 21.000 kvadratmeter bakket terræn med græs og en sti, der fører lige ned til vandet.

I år blev Spejderhjælperens resultat større end i fjor, 470.000 kr. i alt, og af dem fik Red Barnet 300.000 kr. til spedalskhedsarbejdet i Indien. I fjor fik Red Barnet af spejderne 100.000 kr., hvoraf de 50.000 brugtes på Grønland, de andre i Marokko.

„Vi fik,“ siger generalsekretær i Red Barnet, Børge Thofner, „for nylig foræret en dejlig grund på Samsø. Da vi ikke for øjeblikket har brug for at bygge noget på grunden, fandt vi det naturligt at låne den ud til spejderne og dermed sige dem tak for hjælpen!“

Det er Det Danske Spejderkorps, som bor i hus med Red Barnet, der skal administrere grunden, som Red Barnet har fået foræret af afdøde landsretssagfører Erik Petri. Vi håber, mange spejdere vil få en god lejr på Red Barnets lejrplads på Samsø.

17 SLAGELSE-SPEJDERE SKAL HJÆLPE GRÆSK LANDSBY

De gæve slagelsespejdere, der er mellem 16 og 20 år, har i to år slidt for at spare 11.000 kr. sammen. Opholdet skal vare en måned, og spejderne skal bo i nærheden af en lille landsby i de mellemgræske bjerge. Her skal de hjælpe landsbyen, der endnu lider under borgerkrigens efterveer. Det er den græske stat, der står bag arrangementet, og også den græske spejderbevægelse og lederen af seniorarbejdet, fru Birgit Skov, som i sin tid fik ider, tager med som leder.

Chance for store spejdere

Fra the Guider-in-Charge på Foxlease har vi fået anmodning om at „efterlyse“ store spejdere, som kunne tænke sig at være hjælpere på Foxlease. Der er brug for to hjælpere straks og for en eller muligvis to til september, og arbejdet består i rengøring, madlavning, opvask — kort sagt alt det huslige. Lønnen er £ 2.10 (hvis man er 18 år) + naturligvis kost, logi og vask, og desuden tilbydes der nogen hjælp til udflugter på fridagene, som man har én af hver uge, ligesom man har to eller tre fritimer hver dag og fri en del af søndagen.

The Guider in Charge skriver, at der skal ske mange spændende ting på Foxlease denne sommer, som forøvrigt er Foxlease's fyrretyvende!

Var det noget for dig, så skriv til The Guider in Charge, Foxlease, Lyndhurst, Hants, England.

Mere stof for folk over fjorten:

Med „Gnisterne“ på vandrejse

Dagbogsoptegnelser

Vi startede kl. 8 for at køre til Tommerup, hvor den længe planlagte vandretur på 130 km — gennem Fyns smukkeste egne — skulle tage sin begyndelse. Hele patruljen bestående af Dicte, Bente, Bonde, Andi og patruljeføreren Hep hoppede forventningsfulde ud af bilen og læssede kærren med vores grej. Alt i alt vejede vores baggage 100 kg, og inden vi nåede Frøbjerg Bavnehøj, blev kærren døbt „Uhyret“. Da klemmerne var blevet spist på toppen af Frøbjerg Bavnehøj, fortsatte vi mod Søholm gennem skovene omkring Krengerup gods.

Straks efter ankomsten til Søholm forelskede gårdejerens lille pige sig i Dicte, hvilket resulterede i en invitation til morgenmad. I opløftet stemning slog vi teltet op i en stubmark ved siden af en gammel ruin. Vi lå blødt inde i teltet, men stubbene rev vore ben i stumper og stykker. Efter at have fået aftensmad, te og varmt fodbad, gik vi på hovedet i poserne.

Torsdag den 3. august

Diiiiing! — „Kvæl det vækkeur!“ Disse lyde og endnu flere fik omsider alle „gnister“ på nær Andi til at slå øjnene op om morgenen. Andi vågnede aldrig, før vi hev hende ud af posen, den var nemlig så stor, at hun kunne lukke sig fuldstændig ude fra omverdenen. Ved 8-tiden indtog vi et dejligt morgenmåltid, og efter opvasken tog vi afsked med beboerne på Søholm og gik mod Søbo gods. Allerede den dag opdagede vi, at det ikke er så helt ligetil

Andi og Spejderskolens flagermus

at få madvarer ude i det vilde østen. Når vi spurgte fynboerne, hvor slagteren boede, svarede de: „Jov, han kommer da kørende forbi i overmorgen.“ Det glædede os naturligvis overordentlig at høre, og vi blev enige om at gå en omvej ned om Hårby. Vi ankom til Søbo ved 4-tiden. og straks efter at have slået teltet op, for vi rundt og snusede. Der var en robåd, som vi lånte og sejlede en tur i — med tærne udenbords. Godsejerens datter Henriette var vældig sød. Hun havde en ridehest, som vi red på efter tur — kl. 10 om aftenen. Man kunne overhovedet ikke se, hvor hesten travede hen. Vi var henrykte.

Fredag den 4. august

Det regnede, og vi hyggede os i teltet i håb om, at det ville holde op. Det skete ikke, så teltet blev pakket drivvåd ned. Efter at have sagt farvel og tak til Jette og hendes hest, travede vi af lidt ømme bagi efter aftenens ridt. Det regnede stadig, da vi skulle spise frokost ved Arreskov Sø, og Bente blev dagens helt ved at opdage et læskur med en sofa og to stole, som de trætte „gnister“ øjeblikkelig sank om i. Efter endt frokostpause gik turen ned forbi Arreskov gods til Brahetrolleborg. På vejen gjorde

Dicte højt til hest på Søbo

„Spogerier“ på Brahetrolleborg

Bonde og Hep indkøb i Korinth, mens de andre faldt døde om i en groft. De blev genoplivet med kunstigt åndedræt, og det lykkedes os alle at vakle de sidste to kilometer til Brahetrolleborg. Her indbød godsejeren os til at sove på holofte, fordi vejret så noget uldent ud. Vi besluttede at blive i to dage, og da vi havde bredt teltet ud over nogle kornsække og lavet mad under tilsyn af ca. 10 unger, besøgte vi nogle mirabelbuske. Efter at have spist os en mavepine til gik vi i poserne, og Hep læste en skrækkelig historie om en plantageejers kamp mod hærmyrer, der åd alt på hans plantage og tilsidst næsten åd ham selv. Der var ingen, som sov ret meget den nat, fordi tusinder af mariehøns kravlede rundt i halmen omkring os.

Lordag den 5. august

I dag sov vi længe og var først parate til at gå på indkøb i Korinth ved 10-tiden. Efter indkøbene gik vi hen for at se Spejderskolen. Vi ville gerne have været inden for, men der var ingen hjemme, så vi nøjedes med at kigge ind gennem vinduerne. På en trappesten lå en død flagermus, og mens vi andre gik videre, blev Andi, som er tosset med dyr, tilbage, fordi hun ville se, hvordan sådan en ser ud på maven. Pludselig lød et skingrende skrig fra Andi: „Den er levende!“ Vi styrtede til og fandt ud af, at flagermusen ikke kunne lette fra trappestenen. Vi udførte så dagens gode gerning ved at hjælpe musen op på en gren, så den hang med hovedet nedad, for sådan vil flagermus helst have det, tror vi nok. Med god samvittighed traskede vi tilbage til Brahetrolleborg og spiste frokost. Om eftermiddagen fik vi besøg af to drenge på alder med os. Den ene var et af familiens engelske børnebørn, og vi trak naturligvis vores bedste engelske frem, men det fik vi ikke brug for, drengen både forstod og talte dansk. De viste os rundt i parken, og bagefter hjalp de os med middagsmaden. Det skulle være blevet til „Røde pindsvin“, men pindsvinene holdt ikke faconen. Det smagte godt alligevel, og som tak for hjælpen indbød vi drengene til orangeade og kiks om aftenen. Ved 20-tiden ankom to drenge, hvoraf kun den ene var genganger fra om eftermiddagen. Vi gav os til at sludre, men snart opfattede Andis skarpe øren en mærkelig raslen i halmen. Nogle få øjeblikke senere hylede Dichte: „En rotte, en rotte!“ og drattede baglæns ned fra sin sæk. Det viste sig at være en hånd, for pludselig myldrede mindst ti grinende drenge frem fra høet. Et nærmere eftersyn viste dog, at der kun var fem med dem, vi havde i forvejen. Vi begyndte at sludre på en blanding af dansk og engelsk, men pludselig opdagede „gnisterne“, at antallet af mennesker svandt ind, og lidt efter sad vi alene tilbage i buldrende mørke. Drengene mente åbenbart, at siden de havde forskrækket os så godt første gang, kunne det være morsomt at gentage spøgen. Men „gnisterne“ tabte ikke modet helt, vi fandt en af de engelske drenge og fik ham til at alliere sig med os. Sammen planlagde vi at stikke ned fra loftet og gemme os i kostalden. Som sagt så gjort, vi kunne høre de andre kalde på os, og efter nogen tid kom de ned i stalden og søgte. Selvfølgelig kunne vi ikke lade være med at le, og vi blev hurtigt fundet. Aftenen sluttede med, at drengene drak vores orangeade og spiste de resterende kiks. Derefter sagde vi godnat og tak for en „hyggelig“ aften. Der var ingen, der skulle have en uhyggelig historie den aften. Vi havde fået mere end nok af drengenes fortællinger om Brahetrolleborgs spøgelser, og desuden trak et buldrende tordenvejr hen over hovedet på os som en sidste godnat-hilsen.

(fortsættes)

Til rådsklippen.

Jeg er for nylig blevet spejder efter at have stået på ventelisten et halvt år. Jeg har glædet mig meget til at blive spejder og blandt andet til at lære en bunke nye sange, men min patrulje synger næsten aldrig. Jeg har altid troet, at spejdere synger meget.

Med spejderhilsen!

Tot

Ja, Tot, jeg håber ikke, der findes mange patruljer, som ikke synger, for sang har meget stor betydning i en patrulje. I en af vores spejdersange står der: „En spejder kendes på sin sang“, og det skal forstås således: et menneske, som er glad, synger og fløjter, og spejdere skulle netop være glade, så de kunne sprede smil og godt humør på deres vej. Desuden har sangen betydning, når patruljemedlemmer skal „smeltes sammen“. Derfor må du prøve at få din patrulje til at synge.

Held og lykke med opgaven.

En bladlus

★

Lige et enkelt spørgsmål, som har forårsaget en del forvirring i vor trop: Skal man hilse, når fanen føres ind i kirken?

Med spejderhilsen!

Bamse

Nej, det skal man ikke. Når fanen føres ind i kirken, rejser alle sig, men ingen hilser, for „man hylder ikke fædrelandets symbol i Guds hus, men man bærer det ind, for at også det må være under Guds velsignelse.“

Sådan står der i korpsets fanereglement.

Red.

★

Kære redaktør!

Hvis der engang skulle blive en ledig plads i Spejderbladet, kunne du så ikke fortælle lidt om indretning af patruljelokalet?

Anne Marie

Mon ikke der sidder en trop eller en patrulje et eller andet sted med verdens dejligste lokale, eller som har fået alle tiders idé til udsmykning af dette, så vil vi gerne høre lidt om det (helst med jeres egne tegninger eller et fotografi, der illustrerer).

Red.

★

Hvad med vores uniform?

Kitten spørger:

Er der da slet ikke nogle af dem, der har noget at skulle have sagt, der vil svare os på alle de mange forslag og spørgsmål, der blev stillet her i bladet — om uniformen?

Kære Rådsklippe!

Vi er en „stor“ patrulje på 5 medlemmer, der synes, at det med spejdernavnene skulle være en lille konkurrence. Den patrulje, der har de sjoveste og mest originale navne kunne f. eks. få tildelt titel af et eller andet: „Årets tosehoveder“ eller noget i den retning.

Venlig hilsen.

Ha-ha, O-kay, Ata, Moses, Gelé og Cacio=
„Leoparderne“

Kære tosehoveder!

Vi har uden betænkning tildelt jer selv den omtalte titel! Hvorfor? (Ja, må jeg selv forelægge „Rådsklippen“ dette problem) hvorfor i alverden skal man, fordi man er medlem af Det danske Pigespejderkorps, absolut have sit dobenavn byttet om med en eller anden plimskor benævnelse, som i mange tilfælde vel ikke en gang kan kaldes et navn? Nej, må vi høre om den patrulje, hvis medlemmer alle har navne, der enten er karakteristiske for dem selv som enkelt-individer, eller som blev „fortjent“ på grund af en eller anden bedrift eller begivenhed i deres spejdertilværelse. Sådan brugte man at navngive hinanden i de gode gamle dage — er der ingen, der gør det mere?

Myren

KUPON for kontrol af prøver og duelighedstegn

får I ikke brug for — det var nemlig en APRILSNAR! — Men — hånden på hjertet, var der ikke nogle, det gav et gib i? Og det var måske meget sundt!

Frimærker!

Frimærker!

Frimærker!

Alle er vi flittige frimærkeklippere, ikke?

Husk at indsende jeres frimærker til korpskontoret inden Sct. Georgsdag.

Dronningemærkerne sendes for sig,

tælles for sig og præmieres for sig.

Hvem når først de 500? Der er nogen, der truer med, at de er godt på vej.

Lad os nu se, hvor langt I er nået til Sct. Georgsdag.

Husk, at de penge, der kommer ind, går til arbejdet blandt flygtningebørn, — der er god brug for de penge, og det er kun ringe ulejlighed for os at klippe brugte frimærker af kuverterne, ikke?

Præmierne er:

For den patrulje, trop, flok, gruppe el. lign. enhed, der først indsender 500 dronningemærker: en festlig aften i hvilken Annesofie medvirker.

For største portion afklippede frimærker (dog mindst 10 kg på et år): en spændende aften (eller søndag) for din trop eller flok eller en dejlig bogpræmie til den patrulje eller enkeltperson, der når det bedste resultat inden sommerferien.

Kompas-Pusleri

Spejderne nederst til venstre er på udkig efter en af disse vogne. Hvis de følger de angivne retninger, hvilken vogn standser de så? Start i firkant nr. 2, næstnederste række.

5 NØ

3 S

1 SV

4 NV

2 Ø

4 SØ

4 N

5 SV

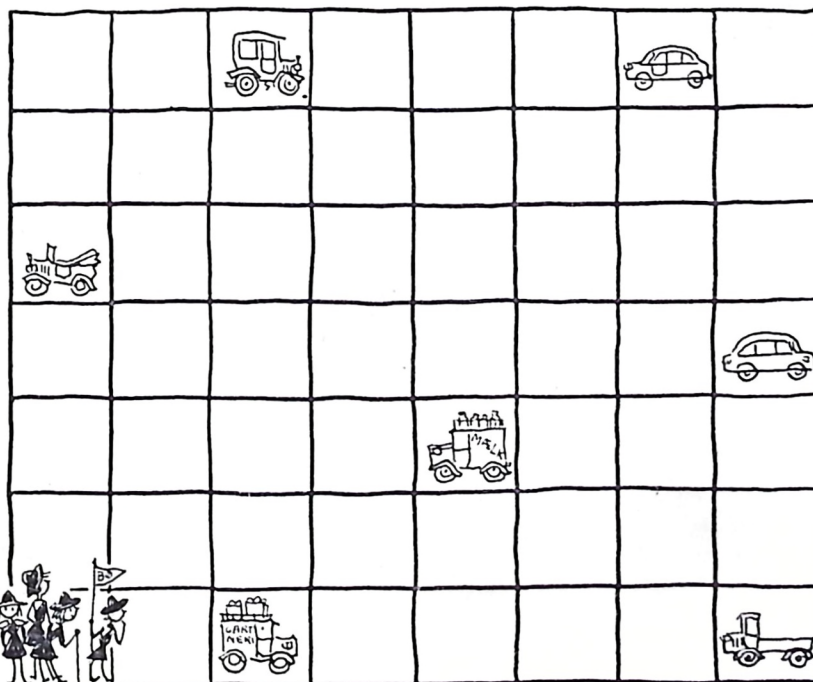
3 N

3 NØ

3 SØ

Løsning: Vognen i midten længst mod øst.

Til Sct. Georgsdag

Hvide handsker,	
macco, str. 6-10	5,25
crepe-nylon	8,50
uld og crepe-nylon, str. 10	9,50
Gallasøjfe	0,60
Fløjtesnor	0,30
Hat, 53-60 cm	24,00
Hue, uld, 50-60 cm	8,50
Hue, lærred, 50-60 cm	4,50

Ved bestilling på huer og hatte,
bedes hovedmål opgivet i cm.

Sportsstrømper

Crepe-nylon, brune eller blå,	
str. 7-8	7,00
str. 9-10	7,85
Uld og perlon, mønstret, brune,	
str. 6-7-8	6,95-7,40-7,75
str. 9-9½-10	8,30-8,75-9,20
Uld m. nylonforstærkning, mønstret, blå,	
str. 6-7-8	6,20-6,60-7,00
str. 9-9½-10	7,80

Nyheder!

Patruljehandicraft, K.F.U.M.-sp. 1,85

En bog med ideer og vejledning til
mange sjove og praktiske ting, I selv
kan fremstille.

Internationale personligheder 0,60

Duplikeret pjecce med oplysninger om
Lady Baden-Powell, Juliette Low, Ida
von Herrenschwand, Margrethe Parm
og Rose Mark Kerr.

Telegrammer

med spejdermotiv i 2 farver	
uden indlæg	0,75
med indlæg	1,00
med spejderløftet i klover	
uden indlæg	1,00
med indlæg	1,25

Køb også på depotet

konfirmationsgaver

til spejderkammerater!

Vær i god tid med bestillinger til Sct. Georgsdag.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

Påskelørdag har depotet åbent til kl. 14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Kontingentet for bladet sendes sammen med kontingentet til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1962 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 30. 3. 1962

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

44. ÅRGANG ☆ 1961

Internationalt:

Brev fra Lis	16-17
Brev fra Peggy, som går på college i U. S. A.	117
Campers together — that is our song	139
Da rengøringskompagniet drog til Courmettes	132
Egernpatruljen, DDP	108
Egernpatruljen, KFUK-spejderne i Danmark	109
Egernpatruljen, en svensk patrulje	104
„Elefanterne“'s Amerikatur (II. Absalons seniorsp.) ...	11
Eventyrlejr i Calancatal i Schweiz	28-30
Hvad har I gjort for Congos børn?	27
Hvis du har besøgt Chalet?	50
I forfædrenes spor. En seniorspejders tur i U.S.A.	147-148

Indbydelser:

Landslejr i Norge 1961	7
Internationale chancer for seniorspejdere 1961	22
Indbydelser til 1962	118
De magiske mønter (Anvendelse af Thinking-day's monterne)	8-9
Oplevelser blandt græske spejdere, af spejderchefen ..	4-5
Postbox	7, 43, 50, 70, 96, 111, 139, 155
Rejsebrev fra de to, der var i Mexico	116
Sådan er „de andre“ — (fra Philippinerne)	48
Thinking-day i flygtningeåret, af Fromse	18
Vil du sende en hilsen til Mexico eller U. S. A.?	70

Korpset:

Bliv BP for „Pigespejderne“	145
DDP — fremad gå!	123-124
— bemærkninger til artiklen	154
DDP's inddeling i distrikter og divisioner 1.6.61.....	125
DDP's medlemstal 1.1.61	91
De, der slap gennem nåleøjet. 4 spejdere til Mexico og U. S. A.	35
Dronningens turnering 1961	93, 104-105
Frimærkeindsamlingen	9, 35, 55, 119
1. Silkeborg trop 50 år	148
Glemte sager, fra jubilæumslejrene	17
— fra Dronningens turnering	105
Hilsen til Danmarks pigespejdere fra Lady Baden-Powell	7
Klovararbejdet	120-160
Lykonskning til Hendes Majestæt Dronningen.....	27
Nyt fra Vatelunden	106
Nyt tropshus i Stengården	19
Spejderhjælpen ... 18, 67, 83-84, 98, 103, 143, 150-151	
Spejderskolen, genopstået af murbrokkerne	91-92
En spændende PF-week-end i Frederiksberg distrikt... ..	73
Var det ikke på tide at fiske uniformen op?	81, 87, 126-127

Personalia:

Christiansen, Annette, Vildgæssenes div.s 25-års jubilæum	154
„Falk“ er gået bort	162
Fromse fylder 75	119
Fromse siger tak	122
Månedens interview, Lady Baden-Powell	6-7

Instruktivt stof:

„Allehånde“	20, 33, 88, 158
Bladtryk	146

Duelighedstegn:

Indendørs-arkitekt	32-34
Botaniker	54-55
Lejrteknik	85
Meteorolog	114-115
Svampesamler	136-137
Er din cykel i orden?	53
Fjersamling	34
Fuske-batikken (maling på stof)	31
Gammelmandsild på køkkenpladsen	93
Jorden rundt på et patruljemøde (med opgaver)	10, 12-13, 23
Kort og kompas	23
Lysceremoni fra Norge (spejderloven)	51
Naturkendskab (for seniorsp.) ... 21-22, 41-42, 61-62,	
Naturkendskab (for senior- spejdere)	21-22, 41-42, 61-62, 77-78
Nu er det snart jul — husflid m. m.	152-153
Opskrift til strikket tophue	20
Raketrejse. Jorden—Mars (m. spejderopgaver)....	130-131
Samler du på frimærker?	161
Sange med noder: White coral bells	73
— — — The song of Our Cabana	89
Seniorstof	21-22, 41-42, 61-62, 77-78, 96-97
Småtterier, redigeret af Bladlusene ...14-15, 36-37,	
56-57, 72-73, 88-89, 110, 128, 158-159	
Sporsamling	63
Sport: Roning	86-87
Stensamling	43
Ud og se det hele (naturkendskab)	68
Ugh' Ugh'. Amerika kalder (indianerdragte og -skikke)	38-40, 58-60, 74, 90, 111, 133, 155

Fortællinger, digte m.v.:

Digte: Det er underligt at tænke på (Annesofie)....	3
Lidt mere ja (Tove Ditlevsen)	15
Gennem årene snoede sig (Annesofie)	112
Drager er til — og de må bekæmpes	46-47
Egernpatruljen fra Hundested	52-53
Kære spejdere	2, 26, 46, 66, 82, 102, 122, 142
Læsehesten	19, 40, 89, 159
De mange veje	?... 138
Ny gramfonoplade med Roverkoret	139
„Pigespejderne“ udkommer ikke mere!!!	49-50
Rådsklippen	119
Spejder Jul	22, 43
Tinka gennem tykt og tyndt.....	19, 31, 60, 79,
99, 138, 163	
Vi blader i Spejder Jul 1961	149
Vibe og hendes patrulje	75-76, 94-96,
112-114, 134-136, 155-157, 162	

Opgaver, konkurrencer:

Februaropgaven, 15. løsnings	50
Hvad skete der? (Fælles-nordisk opgave)	107
Juleopgaven 1960 (løsning)	23
Løsninger på kryds- og tværsopgaver	119
Sig jeres mening om tingene (om bladet)	55
Seniorspejderkonkurrence	117, 138, 161
Spejder-julekryds	163
Spejderkryds	79, 99
Så tipper vi	63

Hvad synes DU

om „PIGESPEJDERNE?“

Kære spejdere!

På den anden side vil I finde et skema, som jeg vil bede jer alle udfylde. Vi vil nemlig gerne vide lidt om, hvad I læser i „Pigespejderne“. Lad nu være med at tro, at jeg venter 20.000 skemaer med det smukke svar: *Det hele*, for det ved jeg godt, at ikke alle gør. Prøv, når I læser skemaet igennem, at svare så oprigtigt som muligt, så jeg virkelig kan få et indtryk af, hvilket stof, der er „godt“, og hvilket stof, der springes over.

Mit mål er naturligvis at lave et blad, som har interesse for alle „Pigespejderne“s læsere, men det kan kun de selv fortælle mig, og det beder jeg jer om nu.

De norske, svenske og finske redaktører vil på samme måde spørge i deres lande, og til sommer skal vi sammen og snakke erfaringer. Jeg vil meget gerne have et godt „materiale“ med, så derfor *kære patruljeførere* — få alle jeres spejdere med — og send skemaerne ind patruljevis (der er nemlig en spændende patrulje-præmie i sigte!), for en gangs skyld skal I ikke skrive direkte til mig (min brevkasse vil blive sprængt af flere tusind breve), men skriv en kuvert, mrkt. *Pigespejdernes spørgeskema*, og send den til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, — inden den 15. maj 1962.

Præmien? — ja, den bliver et årsabonnement på alle de andre nordiske pigespejderkorps' blade. Den 15. maj trækker vi vinderpatruljen fra den forhåbentlig store brevbunke.

Brug helst kuglepen ved besvarelsen. På forhånd tak!

Redaktøren

Er der noget I savner i bladet?

Ville du gerne have, at bladet skulle se anderledes ud, hvordan da?

Har I set ting i gamle numre af „Pigespejderne“
I synes særlig godt om?, hvilke da?

Eller i andre spejderblade?

Har I ellers noget, du gerne vil sige?

Alder:	Spejder- år:	Klasse- prove:	Patrulje:	Trop:
--------	-----------------	-------------------	-----------	-------

Navn (evt. spejdernavn)

Fortæl, hvad du mener om „Pigespejderne“

Jeg har læst	Hver gang	Somme- tider	Aldrig	Vi jeg har brugt	Fordi
1. <i>Kære spejdere!</i>					
2. <i>Spejderhjælpen</i> blandt flygtninge og spedalske m. fl.					
3. <i>Det Danske Pigespejderkorps</i> : Spejderskolen, lejrpladser, dronningeturnering, planer etc.					
4. <i>Nyt fra troppe</i> og patruljer f. eks. Bp.-stof, tropshuse o. l.					
5. Instruktiøt stof, førstehjælp, sport.					
6. <i>Instruktiøse billedserier</i> f. eks. duelighedstegnserien					
7. <i>Husflidsartikler</i> : Ting man kan lave.					
8. <i>Naturartikler</i> : Ting man kan finde eller opleve i naturen.					
9. <i>Lejrtips</i> : Lejrarbejder o. l.					
10. <i>Småtterier</i>					
11. <i>Kløverstof</i>					
12. <i>Nordiske Egerpatruljer</i> (serie)					
13. <i>Amerikanske indianere</i> (serie)					
14. <i>Seniorstof</i> : Sådan gør vi i X-by.					
15. <i>Seniorstof</i> : Naturkendskab, sten, stjerner, orientering.					
16. <i>Stof for folk over fjorten</i> . Det stod i avisen.					
17. Med Gnisterne på vandring.					
18. <i>Læsernes mening</i> : Har vi glemt noget?					
19. Hvad med uniformen?					
20. Rådsklippen.					
21. <i>Vibe og hendes patrulje</i> .					
22. <i>Vers, sange og optrin</i> .					
23. <i>Internationalt nyt</i> : f. eks. verdenskonference, spejdere i andre lande, Thinkingday.					
24. <i>Danske spejderes oplevelser i udlandet</i> .					
25. <i>Konkurrencer, opgaver, spørgsmål, spil</i> .					

Skemaet udfyldes således, at der sættes kryds i den rubrik, der gælder. Hvis du har brugt nogle af tingene fra bladet, sætter du et J, hvis I har brugt tingene i patrulje eller trop sætter du et P eller et T ellers sættes ÷.